

amterne stiller i deres recipientkvalitetsplan, altså de krav, der skal stilles, for at man kan opnå de målsætninger for vandløb og søer, som jo er hele formålet med denne lov, og dernæst om det vil vise sig, at der skulle være nogen, der kommer i en økonomisk klemme. Der er jo netop med bemærkningerne her lagt op til, at det bliver nødvendigt at se på sagen og måske lave nogle ændringer i 1999.

Der er også skabt mulighed for, at man kan få fastsat en tidsfrist for gennemførelse af rensningen, og vi mener også, det er meget fornuftigt, at der bliver mulighed for at tage stilling til det.

Men dette vil jo være en proces, der er sat i gang, og som vil komme til at løbe over en årrække. Der er ikke noget, der bliver ændret eller gennemført hurtigt. Så alle de bekymringer, der er fra borgerlig side, er der altså ingen grund til at have, for der bliver tid til at lave typegodkendelse, der bliver tid til at tænke sig fornuftigt om, lave en god planlægning og finde de rette og gode løsninger.

Vi mener, at med de ændringsforslag, der nu bliver vedtaget af regeringspartierne, Enhedslisten og SF, er der skabt et forbedret lovgrundlag. Det er udtryk for en god balance, idet den forurening, der kommer fra det åbne land, som, hvis vi måler det med forureningen fra landbrugsdriften, ikke udgør så voldsomt meget, men er af meget stor betydning i forhold til nogle enkelte vandløb og søer, naturligvis også er det, vi må sætte ind over for. Men det skal ikke bare gennemføres med lynets hast. Der skal være en proces, hvor man får udviklet nogle nye teknologier og lavet nogle ordentlige økonomiske løsninger.

Så vi er meget tilfredse med det, der er kommet ud af det, og støtter naturligvis fuldt og helt de ændringsforslag, der foreligger.

I øvrigt må man sige, at de henvendelser, der har været, er der jo i høj grad taget hensyn til både i ændringsforslagene og i betænkningsskemaet. F.eks. kan jeg sige vedrørende Det Skæve Danmarks reaktion, at mit indtryk var – og det fik jeg bekræftet efterfølgende – at da Det Skæve Danmark var i deputation, var man ikke klar over, hvilke ændringer der var lagt op til i loven. Deres reaktion var på det oprindelige forslag.

Vi har da heller ikke efterfølgende hørt noget fra Det Skæve Danmark. Der har ikke været nogen reaktioner. Der er ikke kommet nye henvendelser. Jeg tror, at Det Skæve Danmark kan se, at her er der altså lagt op til en god, afbalan-

ceret løsning, hvor man får løst spildevandsproblemet og samtidig taget de hensyn, der skal tages i forhold til de enkelte ejendomme og de tyndt befolkede egne.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren kunne tænke sig at inddrage Det Skæve Danmark i den videre proces forud for afgivelsen af statusredegørelsen. Vi finder i SF, at det er vigtigt at have god kontakt til Det Skæve Danmark netop i det her spørgsmål, for vi vil gerne tage de hensyn. Vi har ikke nogen ønsker om, at det skal ramme skævt på nogen måde. Vi er optaget af, at vi kan få løst et forureningsproblem på en ordentlig og forsvarlig måde.

Vi har hørt meget fra Venstre og De Konservative her i dag, og fra den sidste taler, hr. Niels Jørgen Langkilde, lyder det altså, som om man overhovedet ikke har nogen argumenter tilbage.

Vi må så måske bare hermed konstatere, at De Konservative, som jo ikke på noget tidspunkt har sagt, hvad det er for nogle grønne løsninger, man så mangler, at man har valgt at stå ved siden af Venstre og bare sige: Vi vil ikke gøre noget for miljøet, vi vil ikke handle, vi vil ikke gøre noget – når man kan gøre det i den nuværende situation. Men det er jo sådan set det, vi har oplevet mange gange. Det er lidt det samme, der gentager sig igen og igen, at de borgerlige snakker meget om miljøet, men hver gang man skal stemme om det, er man altså ikke med til at bære tingene igennem.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Ja, hvis man ikke har flere argumenter, kan man jo altid begynde at sige noget om, at de andre gør heller ikke noget, men vi er selv gode. Det er jo ikke noget, der virker. Det havde været rare, hvis vi kunne have fået nogle argumenter, der talte.

Hvad blev det til med at fortælle om den solidariske løsning? Vil fru Anni Svanholt ikke komme op og fortælle, hvad det er, der er solidarisk ved den her løsning? For det må jo være meget enkelt; når man er så begejstret for den, så må man da hurtigt kunne sige: Sådan og sådan og sådan, det er dét, der er den solidariske løsning. Jeg kan ikke finde rundt i, hvad det er, men jeg vil gerne lytte efter og høre det.

Så kommer det med, at vi får ikke miljøeffekt nok. Altså det er jo helt klart – det har vi for længst gennemskuet – at når regeringen sammen med den venstre side i Folketinget gen-